

235. JOHN THWAITES KÁROLYI MIHÁLYHOZ

(London, 1946. május 1.)

My dear Count Károlyi,

I have just heard that you and Countess Károlyi are returning to Hungary next week. I should not like to let you go without saying good bye and thanking you both for the friendship you have shown me. I hope that your return to your own place will be the triumph that it should be and that you will both very happy to be home again.

If I were a nationalist, I should be ashamed of the way you have been treated here. But you will not expect me to have moral responsibility for our reactionaries in the Foreign Office or elsewhere. The only thing that matters now is that you have been successful. It is they and not you who will give way.

I need not tell you how much you have meant to English Socialists of my generation. It happens - partly because you visited Bedales when I was fourteen¹ which made you more real to me - that you have been a personal hero of mine all my life. But apart from that I am grateful for the privilege of knowing one of the few great men of this century.

I am being transferred to Munich fairly soon and hope to be able, until I am in Bavaria, to come to Budapest. If so I hope you will allow me to come and see you there.²

With warmest regards to you both,

Yours sincerely

PIL 704. f. 82. ó. e. (eredeti)

*

Kedves Károlyi gróf,

Éppen most hallom, hogy Ön és Károlyi grófné jövő héten visszatérnek Magyarországra. Sajnáltam volna, ha úgy mennek el, hogy nem mondtam Önöknek istenhozódot, és nem köszöntem meg irántam tanúsított barátságukat. Remélem, hogy hazatérésük olyan győzelem lesz, amelyet megérdemelnek, és mindketten boldogok lesznek, hogy ismét otthon lehetnek.

Ha nacionalista lennék, szégyellhetném magam azért, ahogyan Önt nálunk kezelték. De nem várhatja tőlem, hogy morális felelősséget érezsek a mi reakciósainkért a Külügyminisztériumban vagy máshol. Most már csak az számít, hogy a siker az Öné. Nekik kell engedniük, és nem Önnek.

Felesleges elmondanom, milyen sokat jelentett Ön az én angol szocialista generációmnak. Így lett Ön - részben azért, mert akkor látogatta Bedalest, amikor én tizennégy éves voltam,¹ és így számomra valóságosabbá vált - egész életemre az én saját hőszöm. Ettől eltekintve is hálás vagyok a kiváltságért, hogy ismerhettem századunk kevés igazi nagy emberének egyikét.

Münchenbe helyeznek rövidesen, és remélem, hogy amíg Bajorországban leszek, ellátogathatok Budapestre. Ha sikerül, remélem meg fogja engedni, hogy ott felkereshessem.²

Szívélyes üdvözzettel

¹ Károlyi gyermekeit látogatta ebben az angol iskolában.

² Hasonló búcsúlevelet más angol ismerőseitől is kapott Károlyi távozásakor.